

и това и тоя. Бележити били мѣстнитѣ диалекти. Въ манастира на св. Иванъ Продромъ въ Меникейската планина при Сѣрѣ половината калугери били гърци, половината българи. Румъни въ тѣзи краища по селата нѣмало. Въ манастира имало една грамота отъ Стеф. Душанъ, три отъ Андроникъ и кодексъ отъ други грамоти, копия, *prostaŭmata* [повели] и т. н.

Обща вечеря, кюстендилската компания, Миларовъ и азъ, въ манастирското сѫолиу, гдето азъ съ Константиновича бѣхме угощавани лани. Пристигнаха тукъ следователтъ и прокурорътъ не само за развлѣчение, но и по работа. Въ последно време въ манастира сж станали две самоубийства и две кражби, едната (600 гроша открадналъ единъ отъ другъ) сжщата вечеръ, когато ние сме пристигнали; последното самоубийство било на калугера даскалъ, намѣренъ билъ на дѣното на нуждницитѣ, билъ пияница и лудъ, споредъ лѣкарската експертиза билъ разбитъ само капака на черепа, другаде не е имало ни най-малка рана. Нашиятъ разговоръ за манастирския въпросъ изобщо. Тукъ ставали „гюрултии“; добре ще е тукъ да се постави държавенъ постъ отъ нѣколко стражари съ нѣкой разуменъ старши подъ предлогъ да се пази манастира и границата. — Бѣхме насѣдали около дългата маса, ние двамата, Иванчовъ, Ангеловъ, Мумджиевъ, роднината на Иванчова Райчо Кънчевъ отъ Трѣвна, стариятъ учителъ Коджовъ (братовъ синъ на Иванчова), госпожи Ангелова, Коджова, Мумджиева, Кънчева, (интелигентна търновка, сестрина дъщеря на Иванчова, постоянно ме гледаше, па дори вдигна тостъ за мене!). Една стара велезлийка (*Kindsmağd* [бавачка на деца]). Седѣхме по турски на земята на възглавници. Появи се хубаво вино, игуменска ракия. Много трошия, сиречь кисели чушки, михленца (валчести червени домати), зеле и други много кисели работи. Кюфетата, яйца и т. н. Миларовъ, който съ своето фанфаронско ораторство произведе голѣмъ ефектъ на калугеритѣ, сега ораторствуваше много на вечерята и забавляваше цѣлата компания. Азъ говорихъ най-много съ своя съседъ Иванчова за училищата и други въпроси. На 11 ч. ние двамата си отидохме, пихме чай и приказвахме още до срѣдъ нощъ *de rebus omnibus* [за какво ли не].

13/25 априлъ, свѣтълъ понедѣлникъ. Сутринтъ почувствувахъ малка треска отъ стомаха. Калугерската тежка храна, яйцата, трошията, уморителниятъ пжтъ, всичко това заедно причини своето действие. Паисий и Дионисий ни посетиха още въ *albis*, когато още не бѣхме станали. Следъ това дойдоха у насъ игуменътъ Кирилъ, Пантелеймонъ, Милетий (Благоевъ), Теодосий и едно отче отъ Батакъ; Миларовъ имъ разправяше разни весели работи споредъ анекдотитѣ на последния „Danube“. После ни посетиха и Теофилактъ и Дионисий, дяволититѣ приказки на Дионисия, че азъ